

Bijlage bij Mededelingenblad K.N.N.V. V.W.G. Amsterdam
15^e jaargang, nr 1
April 1977

Ervaringen opgedaan bij het verplegen van een Wintertaling.

Begin augustus 1973 liep ik op de opspuiterreinen van Sloterdijk op vele plaatsen was het effect van onze gevreesde anaeroob levende bacterie Clostridium botulismus te zien. De kadavers van dode vogels lagen overal waar wat water was. Mijn oog viel op een donker hoopje, dat dicht ineengedrukt in het riet lag. De poten van het hoopje hadden geen kracht meer om als looporgaan te dienen, de vleugels hingen slap naast het lichaam en een van beide ogen ging met moeite open. Alleen de nek bezat nog enige kracht. Deze arme drommel heb ik voorzichtig in mijn pukkelt gestopt en mee naar huis genomen.

Thuis gekomen heb ik hem in een vitrine gezet, die bekleed was met kranten. De taling werd op een stuk gaas gezet dat een paar centimeter boven de bodem bevestigd was, dit om te voorkomen dat de uitwerpselen het veremkleed verder zou vervuilen. Zichzelf poetsen deed hij al niet meer.

Mijn patient bleek een adult mannetje wintertaling te zijn, die de slagpenrui net achter de rug had en bezig was met de rui van het eclipskleed naar het prachtkleed. De kop had al veel groene veertjes en op het lichaam waren bloedspoen te zien.

Het dier weigerde uit zichzelf te eten. Met een injectiespuit van twee milliliter, waar de naaldhouder van verwijderd was (grotere opening) werd water en voedsel diep in het keelgat gespoten. De taling moest dan slikken en dit deed hij.

Het voer dat hem verstrekt werd bestond uit water met norrit, water en opfokvoer voor jonge vogels. De norrit werd eerst fijn gestampt en daarna in water opgelost (4 M5 tabletten per 10 ml.). Norrit helpt vaak bij voedselvergiftigingen. Het neutraliseert of remt de toxische werking van het gif. Aangezien de bacterie ook een giftige stof uitscheidt, hoopte ik dat de werking hiervan door de norrit werd beperkt. Water werd zoveel mogelijk toegediend om de darmen door te spoelen en tevens de concentratie van het gif in de darmen te verlagen. Het vaste voedsel (Sluisopfokvoer voor insectenetende vogels) is makkelijk verteerbaar. Het bestaat uit fijngemalen materiaal. (dierlijk) Dierlijk voedsel verteert makkelijker en sneller dan plantaardig, er zit geen dikke celwand omheen. In dit voer zit ook een mengsel van vitamines. Ik wreef het voer tot een poeder en maakte er met water een papje van. Per dag at de wintertaling een soeplepel met kop op. Deze hoeveelheid werd gespreid over zes voedingen.

Na een dag keek mijn patient al helder uit beide ogen en kon hij zijn kop goed bewegen. Na twee dagen kon hij dit zo goed dat hij het voeren bemoeilijkte. Na 3 à 4 dagen nam hij zelf voedsel tot zich. Dit deed hij uitsluitend 's nachts. Talingen fourageren veel 's nachts. Na vier dagen kon hij al strompelen, de vleugels liet hij minder langs zijn lijf bungelen. Twee dagen later had de wintertaling de controle over zijn spieren. Regelmatig probeerde hij op te vliegen. De volgende dag wou ik een foto van hem maken. Ik zette de taling op de bank in de tuin. Wat ik niet verwacht had gebeurde, hij vloog weg en ik had geen foto.

Jan de Vries
M.H. Trompstr. 27
Amsterdam.